

Let's twist again

De koningin was thuis, de vlaggen waren ingehaald,
de handen gingen uit de mouwen. Auto's reden op
de weg, die was aangelegd met puin uit Rotterdam
en toegedekt met een laag matzwart asfalt.

Daarlangs: een kavel van vijf aren, twintig centiaren.
Er was een architect achter een tekentafel,
er waren mannen die de stenen stapelden
en tot slot, niet onbelangrijk, was er een gezin.

Er was een souterrain waar Perzische tapijten
Elvis en Chubby Checker ietwat dempten. Er was
een dak dat bloemenschilderijen exposeerde.
Er was een bos vol hutten, vuurtjes, jongensstreken.

Later, veel later, was er ook verdriet. De luiken
gingen dicht, muziek verstomde, de bloemen
raakten uitgebloeid. Tot het weer van voor af aan begon:
het dromen, bouwen, verven, wonen.

Nu is er rust. Alles glimt, de hagen zijn geknipt
en in de kelderkast leunt Tsjechov tegen Dostojevski aan.
Je kunt het mooi bedenken en nog mooier bouwen,
maar alleen wie het bewoont, verleent een huis een ziel.

